

Kuyruklu Yıldız Bahçesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Kuyruklu Yıldız Bahçesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Pip, sıcak kahverengi tenli, kısa kıvrıkcık siyah saçlı ve sol yanağında minik gümüş bir yıldız şeklinde çil olan genç bir kâşifti. Turuncu çizgili, şişkin turkuaz bir uzay giysisi ve şeffaf bir balon kask takıyordu. Kemerine küçük bir defter tutturulmuştu, her zaman yeni keşiflere hazırdı. Bir gece gökyüzünde parıldayan bir ışık gördü. Parlak mavi parlayan ve arkasında toz kuyruğu bırakan bir kuyruklu yıldızdı.

Kuyruklu yıldız yaklaştı ve Pip'in nefesi kesildi. Küçük bir ay büyüklüğünde, içten parlayan yarı saydam buz mavisi bir gövdesiyle devasaydı. Ay ışığı gibi yumuşak solgun gözler ona bakıyordu. Kuyruğundan kırağı ve yıldız ışığı şeritleri akıyordu. Yüzeyinin her yerinde minik çiçekler açmıştı! Pip keşfetmesi gerektiğini biliyordu. Küçük uzay kapsülüne bindi ve kuyruklu yıldızla buluşmak için uçtu.

Pip kuyruklu yıldızın buzlu yüzeyine indiğinde hafif bir sıcaklık hissetti. Kuyruklu yıldız yumuşak, gürleyen bir sesle konuştu. "Hoş geldin, küçük kâşif. Ben Parıltı. Bahçem uzak yıldızların ışığında açar." Pip'in gözleri kocaman açıldı. Her yanında, kırağı beyazı ve menekşe rengi taç yapraklı küçük çiçekler parlıyordu. İnce gümüş saplar parlayan altın renkli merkezleri taşıyordu. Minik kristal yapraklar ışıltıyordu. Pip defterini çıkardı ve çizmeye başladı.

Çiçeklere Çiçekcik deniyordu. Avuç içi büyüklüğündeydiler ve taç yapraklarına donmuş yıldız ışığından çiy damlaları yapışmış, neşeliydiler. Bir Çiçekcik taç yapraklarını Pip'e doğru kıpırdattı. "Merhaba! En iyi yıldızlar parlarken açarız," der gibiydi. Pip dikkatle bir sapı ölçtü ve taç yaprakları saydı. Defterine yazdı: "Çiçekcik çiçekleri buzda büyür. Parlar ve ışıldarlar. Soğukta nasıl hayatta kalıyorlar?"

Parlıtı açıkladı: "Uzun zaman önce bu çiçekler güneş rüzgârlarıyla taşınan tohumlardı. Buzda ve yıldız ışığında büyümeyi öğrendiler. Şimdi benimle güneş sisteminde yolculuk ediyorlar." Pip bir taç yaprağa dokundu. Serindi ama dondurucu değildi. Çiçekçikler sallandı ve altın merkezleri minik kalpler gibi attı. Pip bir çiçeğin resmini çizdi ve bölümlerini etiketledi. Yaşamın böyle tuhaf bir yere nasıl uyum sağlayabildiğini anlamak istiyordu.

Pip her gün çiçekleri inceledi. Sabah yıldız ışığında açılmalarını, ışık azalınca kapanmalarını izledi. Ne kadar hızlı büyüdüklerini ölçtü. Bazı çiçekler kuyruklu yıldızın güneşli tarafında, bazıları gölgeli çatlaklarda büyüyordu. Pip onları karşılaştırdı. "Gölgedekilerin yaprakları daha kalın," diye not etti. "Kendilerini soğuktan korumalılar." Çiçekçikler onun ilgisinden hoşlanıyor gibiydi, o yaklaşıncaya daha parlak ışıldıyorlardı.

Bir g n kuyruklu yıldızn  zerinden soėuk bir r zg r esti. Sıcaklık d şt . Pip giysisinin i inde titredi.  i ek ikler ta  yapraklarını sıkıca kapattı ve daha sıcak parladı. "Kendilerini koruyorlar!" diye fark etti Pip. Defterine yazdı: " i ek ikler ani soėuėa dayanmak i in deėi ebilir. Parıltıları ısı  retir." Sıcak altın merkezli, kapalı bir  i eėin resmini  izdi. K   k  i ekler ona her g n yeni bir Őey  ėretiyordu.

Parlıtı dedi: "Kuyruklu yıldızım yakında güneş sisteminin çok ötesine yolculuk edecek. Oradaki yıldızlar farklı. Çiçekçiklerin yeniden uyum sağlaması gerekecek." Pip biraz üzüldü. Neşeli çiçekleri sevmeye başlamıştı. Ama aynı zamanda heyecanlıydı. "Sen gidene kadar onları inceleyebilir miyim?" diye sordu. Parlıtı'nın ay ışıklı gözleri parladı. "Elbette, küçük kâşif. Merakın onların açmasına yardım ediyor."

Pip her anını gözlemleyerek geçirdi. Bazı çiçeklerin taç yapraklarını en parlak yıldıza doğru çevirdiğini fark etti. Bazıları saplarını kuyruklu yıldızın kuyruğuna doğru uzatıyordu. Bir kökün uzunluğunu ölçtü ve buzun derinliklerine gittiğini buldu. "Buzda su buluyorlar," diye yazdı. "Kökler içmek için biraz buzu eritiyor." Çiçekçikler minik hayatta kalma uzmanları gibiydi. Pip mutlu yüzlü bir kök çizdi, onun "Ben yapabilirim!" dediğini hayal ederek.

Bir Çiçekçiğin sapı bükülmüştü. Pip ayakta durmasına yardımcı olmak için onu nazıkçe küçük bir çubuğa bağladı. Ertesi gün sap düzelmişti. "Teşekkürler!" der gibiydi çiçek, daha parlak ışıdayarak. Pip gurur duydu. Yazdı: "Çiçekçikler dayanıklıdır. İyileşir ve büyümeye devam ederler." Bunu Parıltı'ya anlattı. Parıltı mutlu bir şekilde gürlledi. "Yaşam bir yolunu bulur, Pip. En soğuk, en yalnız yerlerde bile."

Kuyruklu yıldız güneş sisteminin kenarına yaklaşırken yıldızlar daha parlak ve daha tuhaf hale geldi. Çiçekçikler iyice açıldı, taç yaprakları yeni renklerle ışıldadı. Pip menekşenin pembeye, beyazın maviye dönüştüğünü gördü. "Yeni yıldız ışığına uyum sağlıyorlar!" diye haykırdı. Değişiklikleri hızla çizdi. Çiçekler uzak ışıktaki mutlu bir şekilde dans ediyor gibiydi. Pip kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Harika bir şeye tanık olmuştu.

Parlıtı dedi: "Gitme zamanım geldi, Pip. Ama çok şey öğrendin. Defterini al ve başkalarıyla paylaş." Pip ezmemeye dikkat ederek küçük bir çiçeğe sarıldı. "Herkes yaşamın her yerde büyüyebildiğini söyleyeceğim," dedi. Parlıtı'nın kuyruğu ısıldadı. "Evet. Ve unutma, en küçük çiçek bile bize büyük şeyler öğretebilir." Pip kapsülüne bindi ve el sallayarak veda etti.

Pip penceresinden kuyruklu yıldızın parlak bir yıldıza dönüşene kadar küçülmesini izledi. Defterini açtı ve notlarını okudu. Çiçekçik çizimlerine gülümsedi. Yaşamın şaşırtıcı biçimlerde uyum sağladığını keşfetmişti. Bulgularını paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Son sayfaya yazdı: "Kuyruklu yıldız bahçesi, yaşamın her yerde büyümenin bir yolunu bulduğunu gösterir. Ne mutlu bir keşif!"

Eve döndüğünde Pip herkese kuyruklu yıldız bahçesini anlattı. Defterini arkadaşlarına gösterdi. Kırığı beyazı ve menekşe rengi taç yapraklara ve gümüş saplara hayran kaldılar. Pip çiçeklerin soğukta nasıl hayatta kaldığını açıkladı. Arkadaşları sorular sordu ve Pip heyecanla yanıtladı. Hatta duvar için Parıltı'nın büyük bir resmini çizdi. Kuyruklu yıldız bahçesi ona merak ve nezaketin harika keşiflere yol açtığını öğretmişti.

Pip sık sık gece gökyüzüne bakar, Parıltı'nın kuyruklu yıldızını yeniden görmeyi umardı. Onun uzakta, Çiçekçik bahçesiyle yolculuk ettiğini biliyordu. Çiçeklerin uzak yıldızların altında açtığını, yeni ışığa uyum sağladığını hayal ediyordu. Yaşamın orada büyüdüğünü bilmek onu mutlu ediyordu. "Açmaya devam edin, küçük çiçekler," diye fısıldadı. Sonra yatağa gitti, kırağılı taç yapraklar ve altın merkezler hayal ederek.

Pip yařamın řařırtıcı biçimlerde uyum saęlayabildięini öğrendi. Uzayın en soęuk, en yalnız yerlerinde bile çiçekler açabilir. Defteri çizimler ve notlarla doluydu, ama en iyi ders kalbindeydi. Nereye giderse gitsin, her zaman yařamın minik izlerini arayacağını biliyordu. Ve yařamın bir yolunu bulduęu büyölü bir yer olan kuyruklu yıldız bahçesini her zaman hatırlayacaktı.